

Venstre føler, at de foreliggende lovforslag er lovlig tæt på at være en barriere for markedsadgang, men vi anerkender – vi anerkender, at regeringen og forskningsministeren har udvist betydelig forhandlingsvilje under drøftelserne om udmøntrningen af teleaftalen i de nu foreliggende lovforslag. Venstre har fået indrømmelser.

Specielt er vi glade for, at det klart fremgår af bemærkningerne, at hensigten er, at reglerne skal være EU-konforme, at vi skal følge de regler, som EU lægger op til. Hvis praksis viser, at reglerne ikke er helt EU-konforme, så regner vi med, at alle forligspartier er indstillet på at bringe dem i overensstemmelse med EU's regler.

Regulering og politisk uafhængighed er også to begreber, som hænger nøje sammen. Den reguleringsmæssige rolle er som sagt linjedommerens rolle. Den vide adgang til at regulere markedet gør politisk uafhængighed fra Telestyrelsen til et vigtigt spørgsmål. Spørgsmålet om Telestyrelsens uafhængighed og klageorganernes sammensætning er her af helt central betydning. Der er efter Venstres opfattelse en fare for sammenblanding af reguleringsrollen og ejerrollen, bl.a. af denne grund ønsker Venstre Tele Danmark privatiseret hurtigst muligt.

Venstre finder, at der er koncentreret for meget magt hos forskningsministeren, men vi anerkender, at vi under forhandlingerne har fået indrømmelser på dette punkt.

Som jeg startede med at sige i min tale, ser Venstre udviklingen på telekommunikationsområdet i sammenhæng med de øvrige liberaliseringer, som vi på grund af den teknologiske udvikling, forbrugerpres og ikke mindst Kommissionen bliver nødt til at gennemføre i Danmark; liberaliseringer, som også vil være til gavn for forbrugerne. Og her, når vi taler om sammenhænge i politikken, finder vi, at det er en anelse trist, at regeringen ikke har en sammenhængende politik for liberalisering på alle disse områder, altså telekommunikation, medier, energi, postvæsen, jernbaner, luftfart osv.

På alle områder er vi nu ved at opbygge særlig regulering og særlige myndigheder: På postområdet Posttilsynet. På jernbaneområdet Jernbanetilsynet osv. osv.

I Venstre så vi gerne, at kun den tekniske regulering blev reserveret til styrelserne, og at alle spørgsmål om markedsadgang og eventuel prisregulering blev varetaget af Konkurrencerådet. Vi kan her lære af, hvad man har gjort i New Zealand, Australien og – set med danske øjne – et så eksotisk sted som Jamaica.

På trods af, at Venstre gerne havde set en mere sammenhængende og mindre regulerende teleliberalisering, er de foreliggende lovforslag et ganske betydeligt fremskridt. Derfor stemmer Venstre for lovforslagene, derfor støtter Venstre lovforslagene. Udviklingen bevæger sig trods alt takket være ikke mindst Europa-Kommissionen i Venstres retning.

H.P. Clausen (KF):

Jeg skal indlede med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er glade for, at vi nu med disse lovforslag, som vi behandler i dag, er nået dertil, at vi kan gennemføre den omfattende teleliberalisering, som vi blev enige om i slutningen af sidste år, allerede pr. 1. juli i år.

Det er meget tilfredsstillende, at vi har kunnet nå til bred politisk enighed om at fremrykke denne dato 1½ år i forhold til den oprindeligt fastsatte frist, der var den 1. januar 1998.

Jeg vil gerne kvittere for en meget konstruktiv atmosfære i de forhandlinger, vi har ført, den åbenhed over for alle partiers og alle parterers synspunkter og imødekommenhed over for vores synspunkter. Det synes jeg har været et smukt eksempel på samarbejde i folkestyret, at det også kan lade sig gøre i dette hus.

Efter vor mening er det væsentligt at få liberaliseringen gennemført så hurtigt og så dybtgående som muligt. Skal dansk erhvervsliv kunne udvikle sig og være konkurrencedygtigt, så må infrastrukturen være i orden, og en vel fungerende telesektor er en første forudsætning for, at den elektroniske infrastruktur kan styrke vækst og udvikling.

Vi er, og det er jo ikke noget nyt for Det Konservative Folkeparti, ganske enige med ministeren, når han i fremsættelsestalen til disse forslag siger, at midlet hertil »er en total liberalisering af den danske telesektor og fastsættelse af en række regulatoriske rammer, der aktivt fremmer reel konkurrence.«

Det kan jo så ligne et paradoks, at en liberalisering, dvs. en afregulering, kræver et så omfattende regelværk som det, der ligger i disse store og mange forslag, som vi behandler under dette dagsordenspunkt. Men det må så understreges, at reguleringen eller rereguleringen, som det vel skal kaldes, sigter mod at fremme processen, der hurtigst muligt skal sikre reel og fair konkurrence.

Og i den forbindelse vil jeg gerne understrege, og vi er her ved L 242, at aftaler om samtrafik som udgangspunkt skal være resultatet af